Ч. 217 (12.873). Львів, вівторок 29. вересня 1931. Poсztowa opłatę załacono ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і долар, Франції, Голенції, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Клопоти Анґлії.

Анґлія — це країна холоднокровности і відваги сміливих рішень. Рішившися на участь у світовій війні проти найбільше небезпечного свого суперника на морі й торговлі, вона цього суперника позбулася. По світовій війні почалось в Анґлії розмірно спокійне життя. Захитаний в часі війни англійський фунт устабілізовано в 1925 р. спеціяльним законом про обмеження виміни анґлійських банкнотів на золото. В торговельному світі признано англійський фунт знов інтернаціональним платничим середником. Таким він був аж до 20. вересня цього року, коли то в Анґлії вибухла гостра кріза.

Анґлійський промисл працював переважно на експорт, а що терен торговельно-промислової експанзії щораз корчився, почалося замикання фабрик та обмежування продукції. Число безробітних буквально з кожним місяцем зростало, аж дійшло до 2 і пів міліонів. Щоб люди ці не бідували, заанґажувалась туди держава й у дальшій консеквенції захитала свою бюджетову рівновагу. Дефіцит Анґлії виносить тепер 120 міліонів фунтів — це кольосальна сума ок. пів міліярда долярів, себто двохрічний бюджет Польщі! У звязку зі загальними редукціями зменшено й платню морякам, проти чого вони запротестували. Цей протест був саме ознакою слабости Анґлії. Труднощі фінансові й непорядки у фльоті до решти підірвали довіря до анґлійського господарства на чужині. Почалось відкликування з Анґлії чужих кредитів, що довело остаточно в останніх днях до загострення крізи. За два дні, пятницю і суботу, відкликано 25 міл. фунтів. Ця країна удосконаленого капіталізму і вічного спокою видержує тепер іспит зрілости. Від цього іспиту залежить також і доля цілого світа. Коли іспит не вдасться, тоді все світове господарство попаде в хаос.

Анґлійці — нарід свідомий всього того, до чого вони змагають. Вони свідомі того, що є на світі пануючою нацією. В обороні свого передового становища в світі англієць вміє пожертвувати й партійною догмою, що повинно бути взором для других народів.

Щоб повністю зрозуміти теперішні клопоти Анґлії, треба розглянутись в її загально-світовій політиці, що впродовж віків вдержала її при кермі світа і створила з неї світову імперію.

Анґлія має домінії й кольонії. Позиція метрополії в одних і других сильно погіршала. Більшовицька пропаганда, яка не перебирає в'якими засобами, найшла свій відгомін у формі вічних революцій та повстань проти англійського режіму. Канада фактично стала самостійною державою і без комунізму. В свому господарському розвою вона тяготить до американського континенту, себто в бік Сполучених Держав. Не улягає ніякому сумнівові, що з часом вона попаде зовсім під американський вплив. Ірляндія також унезалежнилась, хоч внутрі досі не зовсім успокоїлась. Полуднева Африка добилась здійснення більшости вимог. Австралія живе самостійно. Всі труднощі з Індіями виринули саме на біжучій конференції Круглого Стола, а участь у конференції самого Ґандія не притупила ні трохи гостроти проблеми. В Малій Азії знову сплітаються найріжнородніщі інтереси кількох европейських держав, передовсім Франції й Італії. А на морі виріс, замість Німеччини, ще гірший суперник у постаті Америки.

З Америкою ведеться теж боротьба за впливи в Полудневій Америці. Відгуки цеї боротьби — це вічні полудневo-американські революції, фінансовані з одного боку Анґлією а з другого Америкою. Залежить обом державам на здобуттю тамошнього ринку для збуту своїх виробів і про тамошню нафту, яка нині є кровю в жилах господарського організму. Взаємини з Францією стоять не лише під впливом згаданого вже суперництва в Малій Азії, (турецько-грецькі війни) та в Африці (заанґажування Анґлії в повстанню Абд-ель-Кріма), але й під впливом небезпечної для Анґлії розбудови морських і воздушних збройних сил Франції та хижацької фінансової політики (накопичування золота через репарації). Багато кращі взаємини з Італією, з якою не має спірних точок. Змагання Італії до опанування Середземного Моря не є для Анґлії небезпечне, бо ця остання володіє Ґібральтаром, Мальтою і Суезом, на які Італія не може посягати. Навпаки, італійсько-французьке суперництво у Північній Африці, Середземному Морі, на Балкані й у прикордонній полосі — є вигідне Анґлії. Решта европейських держав не грає, як відомо, в світовій політиці великої ролі. Відношення Анґлії до СРСР є гостро неґативне, коли мова йде про акцію Комінтерну. Відношення до Німеччини радше прихильне: однаково у справах „репарацій", як бажанню відтягнути Німеччину від союзу з СРСР.

Анґлійська імперія є імперією світовою. Її інтереси сягають далеко дальше у світ, ніж границі Европи. Інші частини світа грають в анґлійській політиці богато важнішу ролю, ніж сама Европа. Так нпр. останній японсько-китайський конфлікт пригадав світові, що в Китаю тісно сплітаються інтереси Анґлії, Америки, Японії і Росії: для одних входить Китай у гру, як ринок торг.-промислового збуту (Анґлія-Америка), для других, як терен політичної, кольонізаційної чи експльоатаційної експанзії (Росія-Японія). В Китаю має теж кожна з тих держав інвестовані величезні капітали, які мусить боронити перед комунізмом.

Японсько-анґлійське суперництво розтягнулось також і на Австралію, яка своїм підсонням булаб для перелюдненої Японії найкращим кольонізаційним тереном. Однак Австралія замкнулась перед кольонізацією. Усі спроби зорганізувати світ активно проти СРСР, розбились однаково об внутрішні труднощі чужих держав, що й власний суспільно-політичний уклад.

Це булиб менш-більше всі клопоти Анґлії, розуміється важніші, які вона сьогодні мусить перебороти. З нинішньої анґлійської кріви користає Японія й нападає на Китай. Франція ніби готова до помочі, по суті найбільше рада, що дужче виріснн на фінансово-політичного диктатора. Другий банкир світа — Зединені Держави Америки, — сам переживає великі внутрішні господарські труднощі. Нинішня ситуація подобає на 1914 рік остільки, оскільки запанувала в цілім світі нервозність, яка віщує завірюху, що готова потрясти основами цілого світового устрою.

—o—

Після смерти М. Галущинського.

Велике враження серед громадянства.

Львів, 27. вересня 1931.

Несподівана смерть пок. голови „Просвіти" Михайла Галущинського зробила на все українське громадянство незвичайно болюче, пригноблююче враження. Зокрема всім близьким і найближчим співробітникам Покійного важко погодитися з втратою цього незаступимого робітника, цього вразливого громадянина та великого патріота. Катастрофа, що перервала роботяще життя Покійника, прийшла занадто вже нагло, так нагло, що потрясла нервами неодного громадянина. Бо кожний, хто знав Покійного з тим життєрадісним, милим усміхом, який ублагороднював його культурне обличчя, зєднував людей, мусів зареаґувати болючо нервами на вістку про смерть.

Хід недуги.

Покійний, як відомо, захорував минулої суботи. До год. 11. в полудне був ще в „Просвіті" при праці. В год. 11. мусів перервати роботу наслідком великого болю голови та удатись домів. Там положився, а на кілька мінут перед 1. годиною втратив притомність. Діти (дві донечки) налякалися і зробили все можливе, щоби прийти недужому негайно з допомогою. За пів години явились біля хорого лікарі д-р Марія Паньчишин, д-р Прийма і д-р Бурачинський. Лікарі ствердили, що недужий втратив притомність наслідком тріснення жилки в мізку, а рівночасно признали стан незвичайно грізним. Хірурґ д-р Бурачинський спустив недужому для облекшення троха крови. На другий день прийшло, здавалось, поліпшення. Недужий рухав обома руками і ногами, але до свідомости не прийшов. Третього дня, в понеділок під вечір стан здоровля знов погіршився. Недужого пильнували весь час кваліфіковані сестри милосердя. У вівторок стан недужого ще погіршився, бо унаглядився уже частинний параліж (правого боку). В середу недугу скомплікувало запалення легенів, положення стало цілком безнадійне. Весь час недуги відвідували недужого щодня д-р Прийма, д-р Дзерович, а крім того в усіх консіліях брав участь д-р М. Паньчишин. В ночі з четверга на пятницю в год. 2.30 прийшла сподівана від двох днів катастрофа. За весь час недуги Покійний не віднаскав свідомости ні разу.

Покійний осиротив троє дітей: сина, що кінчить цього року технічні студії в Данціґу; доньку Галю, студентку прав і наймолодшу доньку Наталку, ученицю ґімназії СС. Василіянок.

Заяви співчуття.

Коли вістка про смерть Мих. Галущинського провеслась по Львові та краю, почали напливати маси заяв співчуття до „Просвіти", до УНДО, до родини і до нашої Редакції. Усіх цих письм і телеграм, а також особистих жалібних візит ми не всилі навіть точно зареєструвати. Але всеж спробуємо це зробити бодай згрубша, бо всіх депеш і кондоленційних письм ми ще не вспіли зібрати. Заяви співчуття прислали письменно, телеґрафічно й устно зложили такі наші установи й громадяни: Наукове Товариство ім. Шевченка, „Рідна Школа", Центральний Кооперативний Банк (Центробанк), Земельний Банк Гіпотечний, Союз Українок, Центросоюз, Взаїмна Поміч Українського Вчительства, Театр „Укр. Театр. Кооперативи" у Борщеві, Торговельна Школа Т-ва „Просвіти", Ексцеленція Митрополит Андрей, „Діло", „Новий Час", „Народня Справа", „Світ Дитини", Видавництво „Русалка", „Т-во допомоги емігрантам з Великої України", Українська Соціялістично-Радикальна Партія, Культурно-освітне робітниче Т-во „Робітнича Громада", філія „Просвіти" з Ярослава, філія „Просвіти" з Тернополя, Т-во взаїмних обезпечень „Дністер", філія „Просвіти" з Залозець, Національний Музей у Львові, філія „Просвіти" в Косові, філія „Просвіти" в Дрогобичі, філія „Просвіти" в Самборі, філія „Просвіти" в Чорткові, філія „Просвіти" у Борщеві, Надзірна Рада й Управа кооперативи „Ізмарагд" у Львові, Український Центральний Комітет наддніпрянських емігрантів у Варшаві, „Рідна Школа" в Бережанах, філія „Просвіти" в Коломиї філія „Просвіти" в Раві

Руській, філія „Просвіти“ в Краківци, „Українбанк“ у Грималові, філія „Просвіти“ в Грималові, філія „Просвіти“ в Дрогобичі, о. мітрат Базюк, д-р Ст. Витвицький, пос. Гр. Тершаковець, отець Федевич, о. Чеховський, д-р Іл. Свєнціцький, д-р Пастернак, М. Струтинський, громадяни Струсова, дир. М. Заячківський, радн. Берест, дир. Кисілевський, пос. Павловський (Стронніцтво Хлопске) і богато, богато інших.

Український гимн вільно співати.

Авторитетне рішення.

Дня 25. вересня ц. р. відбулася друга з черги розправа перед окружним судом в Тернополі проти о. Івана Іванчука, пароха з Товстого, пов. Скалат і грималівського декана, котрого старосто в Скалаті ореченням з 15. VI. 1931 р. до ч. К 650/31 засудило на гривну 50 золотих або на кару десятидневного арешту за нарушення постанови § 9. розпорядку австрійського мін-ства внутрішніх справ з 15. II. 1850 ВЗД. ч. 454. Ця провина полягала в тім, що після Свята Матері в читальні „Просвіти“ в Товстім дня 25. V. 1931 публика заспівала український національний гимн, а о. Іванчук, як голова читальні, стояв в часі співу „на баčносць“. Проти цього оречення вніс засуджений о. Іванчук через адвоката д-ра Ст. Барана спротив до окр. суду в Тернополі і на першій розправі суд рішив віднестися до воєвідського уряду в Тернополі за видачею опінії, чи співання „Ще не вмерла Україна“ є каригідне. Справа представлялася так, що проти о. декана Іванчука староство в Скалаті приказало постерункові поліції в Товстім внести карне донесення до прокуратури в Тернополі про злочин заворушення публичного спокою з § 65. австр. карного закону за те, що як голова читальні допустив до публичного співання українського національного гимну. Таке карне донесення постерунок дійсно вніс, але **прокуратор не найшов причини до карно-судового переслідування** о. Іванчука **і справу припинив.** Воєвідський уряд в Тернополі видав опінію на письмі з 2. IX. 1931 до ч. Л. Б. № 3276/31 того змісту, що **український нац. гимн в історичному тексті, якого відпис долучено до опінії і який у нас звичайно співають, можна співати.** Супроти такої опінії окружний суд присудом з 25. вересня ц. р. увільнив зовсім о. Іванчука від вини і кари. Боронив пос. д-р Ст. Баран.

З українських Товариств.

Організаційна робота Українського Технічного Товариства.

Організацією, яка обєднює українських інжинірів усіх галузей технічного знання, є Українське Технічне Товариство. Створене 1909 р. заходом кількох рухливих одиниць, після бурхливих подій світової і визвольної війни, організується наново, а згодом з напливом свіжих технічних сил, головно з закордонних Високих Технічних Шкіл, стає на найвищому щаблі організаційної роботи. Сьогодні УТТ числить понад 420 членів, в цьому й інжинірів з усіх закутин світа. 90 проц. краєвих інжинірів є обєднаних в УТТ.

Організаційна робота товариства мусить в першій мірі виявлятися в стремлінню до обєднання широких кругів українських технічних сил та створення одинокого організаційного осередку для українських інжинірів. Виконання цієї роботи силою факту усуває на другий плян усі інші ділянки праці в Товаристві. Не значить це, що такі важні для українського технічного життя справи, як будова Дому Техніка, наукові і популярні видання, фахові технічні школи, українська технічна термінольогія, посередництво праці і т. і. усуваються паразі з обсягу діяльности Товариства. Навпаки, цим справам присвячується теж багато часу і сил. Згадка про цю діяльність появиться в чергових звідомленнях у пресі.

Організаційна робота УТТ ділиться на етапи, з яких два перші будуть закінчені з кінцем цього року. Перший етап, це сконсолідування краєвих інжинірських сил та зорганізування їх в одну сильну організацію, якою є саме УТТ. Цей період вповні удався. На основі даних Товариства, 20 проц. членів є „номінальних“, себто нічим не причиняється до його розвитку ні працею в ньому. В цьому числі є уже і ті члени, що їх адреси невідомі секретаріятові. Треба тут взяти теж під увагу сьогоднішні ненормальні економічні відносини, в яких членам УТТ приходиться працювати не по свому званню, а то в багатьох випадках і жити без ніяких можливостей заробітку*).

*) Багато товаришів має працю, яка не відповідає взагалі вищій освіті. Кількох інжинірів є шоферами, один розвозить молоко і т. п. Усе через катастрофальну крізу у світовій промисловості.

Гарні послуги організації УТТ віддає постійний звязок, який підтримує Секретаріят з поодинокими членами, та „Технічні Вісти“, двомісячний науково-організаційний орган УТТ, що закінчує саме семий рік свойого іствування.

З початком 1931 р. приступило УТТ до здійснювання другого етапу свого організаційного пляну, а саме до обєднання усіх українських інжинірських організацій. Українське Техн. Т-во остає в тісних взаєминах з інж. організаціями в ЧСР, які створили минулого року „Союз Організацій Інжинірів Українців на Еміграції“, далі з Т-вом українських інжинірів у Празі, на Словаччині, в Бельгії, Німеччині, Аргентині і Зєд. Держ. Півн. Америки. УТТ взяло на себе обовязок зорганізування верхівки, яка обєднювала б усі товариства в названих повище державах в одну федерацію українських інжинірів. В тій цілн, покликана до життя У. Т. Т-вом, Організаційна Комісія, згідно з рішенням зїзду Укр. Інж. Організацій в Подєбрадах в 1930 р., скликає під кінець цього року Перший Конґрес Українських Інжинірів, на якому має повстати вище згадана федерація.

Повстанням федерації, із розвязанням рівнобіжних питань, як ось подбання про інжинірський доріст, установлення наукового і допомогового фонду, охорона праці, організація дослідньо-наукової діяльности, технічне видавництво і т. п. — закінчиться другий період організаційної роботи УТТ.

Памятаючи правильний вислів доц. В. Доманицького, що сьогодня є дисгармонія між скількістю і якістю нашої технічної інтелігенції, та потребами і темпом розвитку українського життя, мусимо признати, що організаційна розбудова українських інжинірських сил у Польщі, дає запоруку на краще майбутнє.

Український Жіночий Зїзд

у Чернівцях.

Від слів — до діл!

Під цею девізою проходив Жіночий Зїзд, скликаний минулої неділі „Жін. Громадою“ в Чернівцях.

Зїзд отворила короткою промовою п. Гузарева, витаючи нашу улюблену письменницю, Ольгу Кобилянську, гостей з Галичини: сенаторку Кисілевську й п. Ів. Блажкевич та представників преси. Опісля до почесної президії зїзду запропонувала оцих пань: Ольгу Кобилянську, О. Кисілевську, Ів. Блажкевич, Генр. Ясеницьку, Маєрову і В. Лукашевич.

Іменем „Самост. Думки Української Матери“ витала зїзд п-і Сидонія Никирович, а іменем „Жін. Союзу“ з Галичини й „Жін. Долі“ п-і Кисілевська.

Глибоко обдуманий реферат виголосила п-і Гузарева. Бесідниця вказала на бездонну пропасть на селі й завзивала всіх, що звуть себе українцями, станути до праці над економічним двигненням села. З огляду на крізу не сміємо скласти руки. Треба взятися до зорганізованої суспільної праці. Ця праця не сміє обмежуватись зборами, засіданнями й вечерницями. Головну ролю в цій праці повинна відгравати жінка, бо ніхто не розуміє краще природних змагань людства, як саме жінка. Кожний мусить розуміти своє становище в житті, кожний мусить знати свій обовязок. Референтка перестерігала перед голосним, формальним патріотизмом. Не той український патріот, що носить народній стрій. Народній стрій буде аж тоді національним, коли буде сіяний, тканий і вироблений українцем. Свій реферат скінчила п. Гузарева зазивом до організації жіноцтва в своїх товариствах. Маєте своє товариство, користайте з нього!

Зїзд приняв оплесками реферат голови т-ва „Жіноча Громада“.

ФЕЙЛЄТ. Н „ДІЛА“ З ДНЯ 29. ВЕРЕСНЯ 1931.

ЯР. МАНДЮКОВА. 5)

Слідами козацької слави.

Дещо про чуда й мощі. — Оглядини знадвору.

Мимоволі обертаюся й бачу грозу в його очах.

— Що там у вас такого?

— Жінкам не вільно йти за престіл!

— Овва, не вільно було мабуть у давніших часах, — і я таки поглянула за престіл, як чернець відвернувся у другу сторону. Й нічого замітного не побачила: простий стіл, кілька свічок, червоною хусткою в жовті цвіти прикритий престіл.

— Розумію, — кажу до товаришок, — чому їм стидно жінок туди пускати: щоб не скритикували.

— Ха, ха, ха!...

— Але, які химерні, бачите, — печі тут понаставляли, щоб тепло було їм зимою!

Цією самою сумною дорогою ми повернули до головної церкви й тут таки на добре почали оглядати всі подробиці. Замітне те, що багато картин у церкві є незвичайно великої артистичної вартости; вони обрамовані дорогоцінною інкрустацією перлової маси та емайлі. Річ відома, допитатися годі, хто малював ці картини, а опису нема ніякого. Взагалі у церквах вражає нелад, деякі картини стовчені в один куток, на інших стінах зовсім пусто. Перед кожною іконою чернець побожно хреститься і пояснює: „Так і так, це Мати Божа чудотворна з Москви, от там бідні копійки давали в жертву, а копійки ці, чіплялися образа-ікони; так вони й досі є!“

— Пригляньмося ближче, — радить мені кузинка.

Приглядаємося, справді є копійки, але намальовані, а не правдиві!

Страшна стать св. Георгія в перістому уніформі має на руці ще страшніший перстень, але й тут чернець глибоко похиляється і каже: Тут мощі святого.

Загально беручи, православні страшенно любуються в чудотворних іконах і мощах. Кожна ікона в них чудотворна або має мощі святих, всюди видно намагання виказати якусь таємничість. Але менше з тим, нам не йшло тут про ствердження правдивости чудес чи мощів, ми тільки хотіли поклонитися порохові наших славних героїв. За тим ми тут і приїхали.

Чим скорше виходили ми на двір, слухаючи ще останків оповідання про св. Варвару, яка, між іншим, була дуже симпатична.

„Чернець починає виводити свої „болі“, говорить про сирітський захист, який вони вели і який згорів, а на інший, мовляв, „не хватает злотих“. Але відома річ, що болить його, не болить нас і ми звертаємося до нього з проханням, чи не міг би нам дати світлину цих церков. Заки він побіг до своєї хати, ми посідали на якійсь дряхлій лавочці й цікаво приглядалися церквам та окруженню з віддалі. Мурована церква, гарно розмальована над входовими дверми, велика картина розпятого Христа на Голгофті незвичайно гарно символізують берестецьку битву. Далі між мраморними рамами наші святі народні. Пять зелених копул закінчених золоченими хрестами дуже гарно виглядають на тлі зелених дерев і піль. Маленька деревляна церковця стоїть скромненько з боку і своїм видом нагадує про великого гетьмана Богдана.

Довкруги великої площі, яка терасами сходить до долу, є оригінальний мур, весь зубатий горою, що в середині має каблуковаті місця на картини; в напрямі на став він провалений.

Чернець пришкандибав, приніс нам світлини й розбалакався. — Ось тут, бачите? В цьому мурі мали вставляти картини з берестецької битви, малярі вже малювали картини, та війна перешкодила. По середині мав бути міст через став, аж ген до дороги, а ось тут по углах, бачите? Гарно, ні? Ви бачите, тут маєте картину (і він подає нам картину до руки), що за чудний проект!... І він цікаво слідить враження на наших обличах.

(Докінчення буде.)

П-і Сидонія Гидий відчитала реферат на тему ширення національної ідеї-релігії на селі.

Сен. Кисілевська вказала буковинському жіноцтву практичний шлях, яким уже йде зорганізоване жіноцтво в Галичині. „Від організації жіноцтва в місті, від гуманітарної праці, викладів перейшли ми до праці над жіноцтвом на селі. Ми аж у війні пізнали, що значить жінка в родині. Колиб наше сільське жіноцтво було інакше підготоване, то може й визвольна війна випалаб інакше. З землі мусимо тягнути ми соки, як не хочемо стати народом віджитим. Тому валім мури, що стали між інтелігенцією, селянством і міщанством. Що нам робити? Мусимо почати боротьбу з темнотою, з неписьменністю. Книжка й ґазета мусить дійти й до рук селянки. Українські мами мусять виховувати своїх дітей на дійсних українців, які малиб любов і гордість до свого народу. Темнота під оглядом національним найбільша саме в найнижчих кругах. Мусимо почати боротьбу з нуждою на селі й піднести наш нарід матеріяльно. Треба зробити його паном на тім кусничку землі, який він має. Мусимо дбати також і про фізичне виховання селян. На це є книжочки. Треба вести боротьбу проти алькоголю й тютюну не тільки тому, що вони шкідливі, але й тому, що шкода наших грошей. Інтеліґентне жіноцтво мусить перестати бути інертним. Воно мусить зблизитися до селянки, як сестра до сестри. Це одинокий рятунок, щоб не піти на дно, бо це дно саме має нас вигодувати. Єднаймося в одну силу, в один гурт". (Бурливі оплески).

П. Іван Райлян звернув увагу на факт, що українське жіноцтво інстинктовно передбачило війну вже в 1913 році й завзивало жіноцтво приготовитися до неї.

П-і Іванна Блажкевич говорила, що не час нам тепер на плач і сльози. „Кожний нарід має таке положення, на яке заслуговує. Не завинив ніхто, що ми впали. Завинили промахи, ми завинили, що наше жіноцтво не було підготоване до великої хвилі. Щастя всіх нас звязане з добром рідної країни. Нема лиха, щоб на добре не вийшло. Та перша справа — хліб і страва. Подбайте, щоби наше село мало хліб і забралася нужда. А з нужди вирве нас кооперація. Кооперація є донька нужди. Данія завдячує виключно кооперативній роботі своє теперішнє становище. Ірляндці клали основи під кооперативну роботу, а зі зростом економічного життя — зростала і їх політична сила. Бесідниця вказує на поступ кооперації в Галичині. 300.000 членів-кооператорів мають галицькі кооперативи. Маслосоюз має вже монополь на масло в Польщі. Сирівці ми вже переробляємо самі. Село в нас жиє вже з олівцем у руці. У нас лунає клич дрібної поголовної ощадности. Цих ощадностей назбиралося вже на міліони. Кооперація має також виховавче значіння. Беріть собі примір із нас, запрягайте жінок до кооперації. Бо жінка є її душею".

По 10-хвилинній перерві говорили ще д-р Когут, п-і Пилат, ще раз п-і Блажкевич і ін. Після того рішено оснувати на зиму кооперативні курси. До переведення цієї справи вибрано комітет, до якого ввійшли: д-р Когут, Степан Тимчук та Ілля Райлян, а з жінок: п-і Левицька, п-і Гарасимович і п. Р. Радзієвська

На цьому закінчився з'їзд.

(За „Часом").

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

Д-р Маркіян Дзерович

повернув

і ординуватиме від дня 25/IX при вул. Романовича 10 II.

Ревізії й арештування у Львові.

В суботу, 26. ц. м. вранці, відвідала поліція український Академічний Дім у Львові і списавши всіх мешканців, перевела у кількох ревізії. Після ревізії арештувала студентів: братів Дражньовських, Ів. Витвицького, члена редакції „Народньої Справи", Р. Барановського і Станкевича. Останнього випущено незабаром на волю.

Тогож дня в 6 год. вранці поліція перевела ревізію у п. Анни Чемеринської, якій забрала кореспонденцію, та в службовця Маслосоюзу, п. Коломбаса. Обох арештовано.

Арештовано також Петра Яримовича (старшого), хоча при ревізії не найдено нічого підозрілого.

Між 5. і 6. год. вранці перевели ревізію в мешканні ем. професора д-ра Остапа Макарушки й арештували його сина Ярослава, студента медицини.

Як марнується народнє добро.

В справі господарки урядового комісаря М. Бачинського в Народнім Домі у Львові приносить „Курер Львовскі" з 27. ц. м. у статті п. з. „Після воєвідської контролі в Народнім Домі" цікаві ревеляції, які повторюємо дослівно:

„Урядовий комісар і соймовий посол з клюбу ББ п. Михайло Бачинський приготовлявся довго до ревізійної контролі, яку мало вислати воєвідство до Народнього Дому на зроблені п. Бачинському публичні закиди. В часі кількох днів контроля, несокликувана від півтора року, мала найти всьо в порядку?! І п. Бачинський похвалився навіть на засіданні маґістрату, що воєвідська контроля знайшла все в порядку. А всетаки ще раз твердимо, що всі наведені факти про господарку п. Бачинського є правдиві та що можна було їх сконтролювати тільки при допомозі покликаного до контролі „байрату" п. комісаря й урядовців, а та робота вимагала не кількох днів,але найменше двох тижнів часу. А що контроля скінчена й бідкається тепер над тим, який протокол видати й поставити точку над і, наведемо самі ще один факт, дуже цікавий та характеристичний про господарку п. комісаря Бачинського, на який то факт не тільки контроля з воєвідства, але навіть з Найвищої Контрольної Палати не могла впасти. А саме:

„Було це перед виборами до сойму 1930 р. Як уже відомо, п. Бачинський затягнув позичку 30.500 долярів на маєтку Народнього Дому Білка коло Перемишлян. З тієї позички має ще п. Бачинський 12.500 долярів у себе, бо признався до того на зборах 15. серпня ц. р., а не сказав нічого про 18.000 долярів. Отже з цієї промовчаної квоти 18.000 долярів продав п. Бачинський якусь часть одній дуже поважній фірмі у Львові за 35.000 зол. в заставних листах. З цієї суми 35.000 зол. видав п. комісар Бачинський на основі власноручного рахунку 16.000 зол. на частинну заплату рахунку архітекта за перерібку салі, а 4.000 зол. дав п. Бачинський як провізію для директора тієї інституції, яка заставні листи Банку Земян набула для себе. Воєвідська контроля певно не стрінулася з цією сумою 4.000 зол., бо певно перешпарцовано її під якимсь іншим видом, а не як провізію для директора, бо не можна повірити, щоби директор поважної інституції при купуванні заставних листів за 35.000 зол. побрав для себе аж 4.000 зол. провізії замість 2 проц., значить 700 зол.

„Ми сказали, що із 35.000 зол. пішло на основі обрахунку самого п. Бачинського 16.000 на частинне покриття рахунку архітекта за салю Народнього Дому, 4.000 зол. на провізію для директора, а 15.000 зол. мав п. Бачинський видати на вибори 1930 р. Але де решта пішла з промовчаних 18.000 долярів, бо 18.000 дол. дає суму 162.000 зол. а на яку вийшло припадково лише 35.000 зол., отже бракує ще 127.000 зол. Чи припадково воєвідська контроля не впала на цю квоту й як перешпарцовано її в книгах?

„Вкінці зазначуємо, що з квоти 15.000 зол. мав, по словам самого п. Бачинського, дістати квоту 2.500 зол. о. посол Йосиф Яворський на свої вибори".

За попередні ревеляції „Курера Львовского"„ повторені „Ділом", заскаржив п. Бачинський відповідальних редакторів обох часописів до суду.

—o—

Люйо Брентано.

Дня 9. вересня ц. р. помер один з найвизначніших німецьких вчених економістів — Люйо Брентано, проживши 86 літ. У ньому втратив німецький науковий світ останнього економіста класичного зразку. Він почав свою економічно-наукову працю після поїздки 1868 р. до Англії, де разом з начальником німецького держ. статистичного бюра Енгелем студіював англійське господарство взагалі, а питання праці зокрема. Ця поїздка до Англії стала основою його науково-економічного світогляду, який можна загально означити як поступовий лібералізм з напрямками розбудови соціяльних домагань робітництва, при чому помітні були впливи англійської класичної школи. В р. 1871, отже недовго після наукової поїздки до Англії габілітувався на доцента у берлінському університеті, а в р. 1872 видав наукову працю про англійські робітничі ґільди, яка й почала низку його наукових творів. Опісля покликувано його як визначного економіста на професорські катедри в Бреслявлі, Штрасбурґу, Відні, Липську і Мюнхені, де працював активно до років великої війни, коли то перейшов на емеритуру. Про його вартість як педагога-економіста свідчить факт, що він приходив на університети як наслідник таких економістів, як Льоренца фон Штайна (у Відні) й Рошера (в Липську). Почавши свою наукову каріеру працею про робітничі ґільди, випустив В. низку праць про час праці й заробітну платню й уфундовував світогляд, що ліберальний капіталізм має тільки тоді право істрування, коли забезпечить трудовим масам не тільки політичні, але й соціяльні права. Він став проповідником і горячим оборонцем робітничого профруху та старався погодити його з поступовим капіталізмом. Він був одним з основників „Товариства для соціяльної політики", яке не тільки в Німеччині, але й у всьому европейському економічному світі мало чималий вплив на формування не лише світогляду, але й практичних соціяльних добутків кінця останнього й початку нашого століття. Як прихильник вільного господарського світогляду писав чимало проти митної політики повоєнних часів і хоч мало зрозумілий теперішнім правлячим головам своєї батьківщини й інших европейських країв, став основоположником цієї нової економічної політики, яка скристалізувалася, хоч щойно як проект, у Бріяновій економічній Панєвропі. Брентано — це один з останніх клясичних економістів, один з тих, які вірили в еволюцію капіталізму й погодження кляс шляхом соціяльних уступок і привілеїв. Він один з тих, які були небіжними соціялями революціонерами замолоду — й остали повами, бо держалися на позиціях юних літ. Його заду, бо держалися на позиціях юних літ. Його характеризувала впертість й консеквентність тверда віра в свої ідеали і — небувала працьовитість, яка не покидала його до кінця життя. Щойно перед смертю викінчив величезну, кількатомову „Історію англійського господарства", яку почав вже по вісімдесятці. Відійшов в час, коли бліднули його ідеали, затьмарені яскравіши ми гаслами і коли навіть Англія, що її все стави за зразок, стояла напередодні переходу до політики охоронних мит. *(Хв.)*

—o—

Обмеження праці жінок і дітей.

Міністр праці й суспільної опіки виготовив проєкт закону в справі зміни постанов про працю малолітних осіб і жінок. Ствержено, що праця малолітних осіб з причини своєї дешевости а навіть безплатности випирає працю дорослих робітників і позволяє конкурувати підприємствам. На основі проєктованої зміни заняття малолітних осіб у всіх ділянках праці є дозволене в числі, що не переходить устійненого процентового відношення до загалу занятих дорослих робітників. Це відношення буде тепер точно означене. Крім того новеля забороняє затруднювати безплатно молоді особи або приймати від них винагороду за науку під грошевою карою 1.000 зол. або арешту до трьох місяців. Цим способом міністр хоче причинитися до зменшення безробіття.

Паніка на париській біржі.

Паніка, яка була навістила льондонську біржу, далася відчути і на париській біржі. Англ. фунт упав у Парижі до 87 фр., себто майже на 30 проц. нижче парітету. Багато паперів не котували. Сильно впали облігації консорції Кройґер енд Тол, вкінці їх усунули з нотувань, бо синдик маклерів заборонив нотувати нижче 215 фр., або по курсі, по якому не було ніяких оферт. Папері ті спроваджено недавно на париську біржу по курсі ок. 1000 фр.

Минськ без церков і костелів.

В Минську відбулася антирелігійна демонстрація безбожників. Того самого дня під натиском безбожників ухвалила міська рада замкнути всі церкви, костели й божниці та віддати їх культурно-освітним установам.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Остання дорога Мих. Галущинського.

Львів, 27. вересня.

ЗАГАЛЬНЕ ВРАЖІННЯ.

Від дня смерти Івана Франка не бачив Львів такої могутньої похоронної української маніфестації, як вчинішні похорони бл. п. Михайла Галущинського. Жалібний кондукт тягнувся на поверх кільометра дороги: коли напр. початок похоронного походу увійшов уже далеко на вул. Пекарську, то кінець його був ще в Ринку біля „Просвіти". Непроглядні маси народу йшли організовано як делегати, корпорації і цілі товариства, врешті широкі верстви шістками й вісімками, одначе мабуть вдвоє стільки тиглося ще по обох боках вулиць. Біля двох годин (від год. 2. до 4.) був припинений весь трамваєвий і коловий рух в середмісті Львова, бо були затарасовані лінії вул. Руської, Ринку, пл. Галицької, пл. Бернардинської і вул. Пекарської. Численно сконцентрована поліція з огляду на масовий характер похоронного походу не мала нагоди до інтервенції, бо всюди панував, завдяки впорядчикам, зразковий порядок. Тільки при вході на цвинтар, коли натиск багатотисячної маси загрожував безпеці священиків і тої частини учасників, які були вже за цвинтарною брамою, де духовенство відчитувало саме евангеліє, — поліція зачинила на короткий час головну браму, аби не допустити до катастрофи. Колиж домовину понесено в глибину цвинтаря, браму знову відчинено. Назагал погода в часі похоронів була не найгірша, тільки короткий час падав сніг у Ринку, а потім на цвинтарі падав уже до кінця дощ змішаний зі снігом.

Цілий похід робив могутнє вражіння на всіх мешканців Львова, які громадно йому придивлялися з тротуарів і вікон камяниць. Імпонуюча масова присутність у похоронах представників буквально всіх українських верств і звань, без огляду на політичні чи партійні вірування, була найбільш безспірним доказом величезної популярности пок. Михайла Галущинського та тої пошани й симпатії, якою він втішався в нашому народі. Якими маленькими видалися в цей мент, в обличчі маєстату смерти і спонтанічного вияву жалю по страті такої Людини, ті злобні або фанатично-засліплені люди, які — переступаючи межі дозволеної громадянської критики — так дуже затроювали останні місяці життя Покійного всякими негідними, часто зпоза плота веденими нападами на його особу!

ПОЧАТОК ПОХОРОНІВ.

Коли після панахиди винесено домовину з дому жалоби при вул. Чарнецького, з балькону дому Н. Т-ва ім. Шевченка, вкритого чорною драперією, промовив голова УНДО посол д-р *Дмитро Левицький*, прощаючи Покійного від цілого організованого українського громадянства. (Був це перший прилюдний виступ голови д-ра Дм. Левицького від часу його минулорічного арештування). Повний текст цієї промови подамо з технічних причин аж завтра.

Опісля похоронний похід рушив у діл в напрямі Ринку. По дорозі спинився похід біля церкви Успення Пресв. Богородиці при вул. Руській. Домовину внесено до церкви, де над нею відправив панахиду екец. *митрополит Шептицький* в асисті духовенства й супроводі хору.

Вдруге затримався похід перед будинком Т-ва „Просвіта". З бальконy І. поверха, теж жалібно прибраного, прощав покійного голову „Просвіти" іменем її Головного Виділу інж. М. *Творидло*.

Опісля похоронний похід двигнувся довкола Ринку попри Нар. Торговлю, крамницю Вінклера, а далі, як згадано, вул. Галицькою і Бернардинською площею через вул. Пекарську на Личаківський цвинтар.

ПОРЯДОК ПОХОДУ.

На самому переді похоронного походу йшла церковна процесія, а за нею поступала орхестра з Лисинич. Опісля йшли дисциплінованими рядами під проводом свого учительства народні і середні школи Львова з українською мовою навчання, приватні і державні. Вже ця частина жалібного походу тягнулася незвичайно довго і робила величезне вражіння. Ще більше вражіння викликувала дефіляда делегацій з вінками, з яких деякі були справді прегарні. А було тих вінків 58, не рахуючи дальших кількадесяти вінків на окремому, спеціяльно на це призначеному похоронному возі, і на каравані, що їх склали приватні особи. Список важніших вінків подамо завтра. За вінками йшли в поході корпоративно члени Молодої Громади, Міщанського Брацтва, Зорі (з прапором), Сили (з прапором), львівського Лугу і читалень „Просвіти" з львівських передмість. В цій частині походу були розміщені три орхестри: львівської „Зорі", орхестри з Підбобоців і Збоїск та два мужеські хори: з Винник і сорівлений хор Т-ва „Сурма" під управою ц. І Отримовича.

Перед самим караваном ішло численне духовенство під проводом оо. прелатів і канонiків: о Пясецького, Куницького, Янковського, Лопатинського, Лициняка, Лужницького, Ковальського, ректора д-ра Сліпого, о. Гірняка з Винник та делегата зі Станиславова о. кан. Дм. Стека. Серед духовенства були пароxи всіх львівських церков, а також трьох оо. Василіян. Разом було всіх 38 священиків. У поході йшов теж гурт наших монахинь.

За караваном, запряженим у четверню, і вкритим вінками від найближчої родини, ступала ближча і дальша рідня Покійного, а зараз за нею в комплеті члени Української Парл. Репрезентації обох посольських клюбів; явились також усі члени попередньої Парл. Репрезентації. Сойм репрезентував віцемаршалок д-р К. *Полякевич*. З неукраїнських послів заприміти ли ми послів д-ра З. Стронського, Войтовича і д-ра Зоммерштайна. Щойно за тою частиною учасників ішли представники всіх верств українського громадянства та безчисленні маси народу.

НА ЦВИНТАРІ.

Коли похоронний похід прийшов на місце, духовенство відправило знову панахиду, після якої як перший промовив о. прелат *Куницький*. Після нього прощали Покійного по черзі: посол д-р В. *Загайкевич* від Української Парляментарної Репрезентації, мец. М. *Корчинський* від наддніпрянської політичної еміграції, д-р М. *Коновалець* від Гол. Управи „Рідної Школи", посол С. *Хруцький* від північно-західних українських земель, судця д-р *Сабат* з Косова від Покуття, посол С. *Кузик* від Рогатинщини, адв. д-р *Ваньо* від Золочівщини, *делегат Городенщини* і п. *Петрик* від службовиків „Просвіти".

Вже було цілком темно, як серед шуму осіннього дощу посипалися грудки рідної землі на домовину з тлінними останками Великого Громадянина і Діяча. Жалібний спів хору „Сурма" завершив цілий пресумний обряд, яким українське громадянство віддало останню прислугу Михайлові Галущинському.

ЖАЛІБНА ДЕКОРАЦІЯ.

На вістку про смерть Мих. Галущинського замаяли чорні прапори над отсими українськими установами: Просвітою, Наук. Т-вом ім. Шевченка, Дністром, Карпатією, Міщанським Брацтвом, Земельним Банком і Ревізійним Союзом Українських Коопреатив.

Книгарня Шевченка прибрала своє виставове вікно від Ринку чорною драперією, на чолі якої вилнів портрет Покійного (кисти І. Труша), обведений клепсидрами і прибраний квітами.

Щодо посмертних клепсидр, то видало їх 13 ріжних українських установ, не рахуючи рідні Покійного. До згаданих в попередньому числі слід іще додати клепсидри від: Гол. Управи „Рідної Школи", Учительської Громади, Міщанського Брацтва і Молодої Громади.

Вкінці треба з признанням згадати про міський похоронний заклад „Конкордія" (Собіського 16), якого управа причинилася й від себе до збільшення величавого характеру похоронів.

ВІДГОМІН СМЕРТИ БЛ. П. М. ГАЛУЩИНСЬКОГО В РОГАТИНІ.

Смерть голови Т-ва „Просвіти" М. Галущинського викликала в Рогатині загальний смуток і жаль. З будинку гімназії і всіх культурно-освітних та економічних установ повівають чорні хоругви. По мурах міста розліплені численні плякати від філії Т-ва „Просвіта" і від інших установ Рогатина. Зараз в пятницю вечором культурно-освітні і економічні установи відбули спільне жалібне засідання під проводом місцевого пароха о. Г. Кудрика. Овіяну жалем його промову учасники засідання вислухали стоячи. На жалібному засіданні рішено: взяти масову участь у похоронах, створити **стипендію ім. М. Галущинського** при гімназії „Р. Ш." в Рогатині, — вмурувати **пропамятну таблицю** в гімназії „Рідної Школи", присвячену памяти бл. п. Михайла Галущинського, в якій він був першим і найкращим директором. На стипендію ім. бл. п. М. Галущинського **місцеві установи декларували суму 500 зол.** — Того самого дня відбули жалібні засідання філія „Просвіти", виділ чит. „Просвіти". — По читальнях „Просвіти" в повіт філія розіслала клепсидри. — Для переведення в життя намічених постанов вибрано комітет, в склад якого входять проф. Угрин, проф. Вербяний, дир. Водонос і проф. Каменецький.

—o—

ОСТАННІ ВІСТИ

ДНІСТЕР ВИСТУПАЄ З БЕРЕГІВ.

Поверхня води в Дністрі в товмацькім повіті піднеслася на 265 цм. понад правильний стан. Тому здержали комунікацію на дороговім мості в Нижневі. Потік Сербень в Отинії піднісся на 4 м. і залив на просторі 300 м. дорогу в напрямі зал. двірця в Отинії.

ЛЯВАЛЬ І БРІЯН У БЕРЛІНІ.

Прем. Лаваль і мін. Бріян відїхали до Берліна 26. вересня в год. 16.25. В Парижі на двірці їм уладили овацію, кричали: „Хай живе мир!"

До Берліна приїхали в неділю в год. 8.30 рано.

Як витали французьких міністрів у Берліні.

В звязку з приїздом фр. міністрів центральний двірець на Фрідріхштрассе окружив густий поліційний кордон. Всі переходи між перонами й двірцевими салями відгородили заслонами, за якими стояла поліція, повнила вона теж службу на перонах.

Біля год. 9.30 на першому пероні появилися канцлер Брінінґ з мін. Курціюсом, шеф закорд. протоколу Татенбах і ряд інших вищих урядовців мін. закорд. справ та члени французької амбасади.

На двірці в Шарльотенбурзі всів до блакитного експресу, що їхали ним фр. міністри, фр. амбасадор в Берліні Франсоа Понсе. В год. 9.40 висіли міністри на берлінському двірці й їх привитав канцлер Брінінґ і мін. Курціюс. Опісля всі пішли до двірцевих сальонів, де прем. Лявалеві й мін. Бріянові представили представників нім. влади. Під охороною поліції їхали фр. гості до готелю, а публика витала їх окликами: „Хай живе Бріян, хай живе мир!" Перед гостинницею Астор зібрана товпа витала гостей, які виходили кілька разів на бальком дякувати за привіти.

ЛЯВАЛЬ ПЕРЕД МІКРОФОНОМ

Після 11. год. прем. Ляваль виголосив коротку промову до мікрофону німецького радія, в якій висловив надію на зближення французького й німецького народів. Опісля приняв він представників преси в французькій амбасаді.

В тому самому часі мін. Бріян в товаристві амбас. Понсе й шефа закорд. спр. Татенбаха виїхав автом на цвинтар. Амбасадор поклав вінок хризантем й китицю червоних гвоздиків на гробі Штреземана. Прем. Ляваль відвідав канцл. Брінінґа і Курціюса.

Утворення французько-німецької господарської комісії.

В 14. год. мін. Курціюс уладив снідання в честь французьких гостей. Преса вважає це започаткуванням низки політичних розмов у Берліні. В 15.30 год. відбувся підвечірок; були присутні вищі урядовці мін. закордонних справ і французької амбасади. Розмова тревала дві години й торкалася начерку програми праці, що її переведуть дипльоматичним шляхом. Преса повідомляє, що порушено не лише господарські, але теж політичні справи. Постановили утворити французько-німецьку господарську комісію, яка радилаб на переміну в Берліні й Парижі.

КИТАЙСЬКО-ЯПОНСЬКА ВІЙНА ПЕРЕД ЛІҐОЮ НАЦІЙ.

У Лізі Націй відчитали відповідь японського уряду на телеґраму, яку вислав був голова Ради Ліґи в справі конфлікту в Манджурії. Уряд каже, що забере військо з Манджурії в міру потреби під умовиною, що це не принесе шкоди добру й безпеці яп. горожан.

Пополудні в Раді Ліґи представник Японії в заяві сказав, що телеґрама його уряду до Ради вияснила доволі причини окупації Манджурії. Операція не є аґресією ні окупацією. Війська не пішли далі, ніж вимагала того потреба й положення охорони життя й майна японців у Манджурії.

Делеґат Китаю домагався, щоби японський делеґат спрецизував наведені ним факти та щоби Ліґа вислала міжнародню комісію.

Льорд Сесіль сказав, що Рада Ліґи на осн. § 11. пакту не обовязана полагоджувати китайський конфлікт.

Предс. Ліґи еспанський мін. Леру сказав, що японські війська уступають із зал. полоси, а обі сторони стараються мирно полагодити конфлікт. Пропонує відложити наради в справі яп.-кит. конфлікту. Рада Ліґи збереться після порозуміння її членів.

Відворот японської армії в Манджурії.

Повідомляють з Токіо, що міністр війни після наради з генеральним штабом вирішив здержати похід японської армії в Манджурії й проголосив наказ відвороту до залізничого шляху. Протягом двох днів мав би відбутися відворот поза невтральну смугу, а допомога прислана з Кореї малаб вернути на свої станиці.

НОВИНКИ

— **Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46.** 254—?

— **ОО. Катехитам і Парохам до відома!** Кооп. „Священича Поміч", Станиславів, Липова 1. поручає найкращі підручники до навчання релігії в народніх і виділових школах, апробовані всіми трьома Впреосв. Ординаріятами. 1. **Малий катехизм хр. кат. рел., ціна 0·80 зол.** 2. **Коротка біблійна історія ст. і нов. зав., ціна 1·50 зол.**, які гарним зовнішним виглядом, добірною методою та конкуренційною ціною зєднали собі загальне признання. Від замовлень понад 25 прим. не числиться коштів пересилки. Приймається комісові замовлення. Попирайте кооперативне, шкільне видавництво! 412 7—10

— **З нагоди 50-літнього ювилею „Рідної Школи" улаштовується в Галичі** дня 4. жовтня ц. р. Повітове Ювилейне Свято „Рідної Школи". Всі читальні „Просвіти", кружки „Р. Школи", Соколи, кооперативи та все свідоме українське громадянство мусять многотисячною масою засвідчити вагу „Рідної Школи". Початок свята в год. 9.30 рано на площі за залізним мостом (за рікою). На випадок непогоди свято відбудеться 11. жовтня ц. р. в тій самій порі з тою самою програмою. Програма свята: 1) Полеве торжественне богослужения, 2) промови і привіти, 3) вправи соколів і соколиць, 4) святочна промова, 5) хорові виступи сполучених хорів з Маріямполя, Залукви, Блюдник, Підгородця, Крилоса, Четверок, Галича, Дорогова, 6) закінчення свята. — За Діловодчий Комітет: **д-р О. Меркун, о. Корн. Левицький, І. Корчинський.**

— **У справі устійнення тексту літургічних книг** відбулася 19. ц. м. конференція українських славістів, скликанаексц. митрополитом Шептицьким у звязку з працями міжпарохіяльної комісії для ревізії греко-кат. літургічних книг. Конференція радила в митрополичій палаті при співучасти митрополита, який проводив нарадам, еп. д-ра Бучка, дир. д-ра В. Щурата, дир. д-ра І. Свєнціцького, проф. д-ра Ф. Колесси, проф. д-ра Яр. Гординського, проф. д-ра М. Тершаковця, проф. Яр. Білецького, проф. д-ра В. Лева і ред. д-ра М. Гнатишака. Підставою для дискусії було з одного боку нове видання Служебника під редакцією пок. о. проф. д-ра С. Кархута і йогож коментарі до цього видання, а з другого боку рукописна рецензія проф. Огієнка на працю о. д-ра Кархута. Виміна думок на цю тему між учасниками конференції повинна причинитися до можливо поправного під лінгвістичним оглядом видання Служебника і такогож видання інших наших богослужебних книг.

— **Підвищення кари.** Як відомо, апеляційний суд у Львові підвищив п. Володимирі Середницькій, абсольвентці учит. семинари зі Стрия, кару з 1 року на 2 і пів. Засуджено її за шпіонажу. Від трьох місяців находилася вона на волі. В останніх днях зголосилася добровільно в стрийській тюрмі до дальшого відсиджування кари.

— **Звишка цін пшениці й жита.** Під впливом довготревалих дощів довіз збіжа на краєвих ринках сильно зменшився, викликуючи деяку поправу цін пшениці й жита. Ціни пшениці піднеслися близько на 10, а жита на 20 проц.

— **„Відновлений сніданковий льокаль".** У звязку з вчорашньою новинкою під цим наголовком, яка торкалася підприємства п. Новака, зясновмо, що це була платна аноиса. Під новинкою пропущено лише через друкарський недогляд адміністр.-чергове число анонси.

— **Число безробітних у Німеччині** досягло в половині цього місяця 4 і пів міліона осіб. Грошеву підмогу з державних фондів дістає 1,100.000 безробітних.

— **Згоріла церква.** В селі Онище, пов. Горохів, згоріла деревляна церква з цілим уладженням. Вогонь повстав від підпалу.

— **Відгуки японсько-китайського непорозуміння в Берліні.** Конфлікт між японцями й китайцями найшов відгук аж у Берліні. Того самого дня, коли японці почали обстріл Мукдену, в одному китайському ресторані в китайській дільниці в Берліні появилася оповістка, що туди не вільно японцям входити. Поліція станула на становищі, що це нічим неоправдане й приказала зняти оповістку. Китайцям це не подобалося і вони збойкотували ресторан. Президія поліції постановила погодити давніх гостей з господарем ресторану й уладила збори китайців. Представник поліції виясиив китайцям, що Німеччина так для китайських як і японських студентів-гостей є в ролі господаря та не може позволити на непорозуміння між ними. Це не заспокоїло більшу частину націоналістичної китайської молоді в Берліні.

ВІДГУКИ ДНЯ.

А ґренадири йдуть...

(Памяти Михайла Галущинського.)

Один за одним, один за одним — довгий ряд. Ідуть... Рівним кроком відміреним і твердим, як пристало воякам. На цілий край чути гупіт їх ніг, видно напрям їх ходу. Нема спочинку, коли перед очима ціль, як папоротин цвіт. Валують снігами, місять болото, продираються крізь хащі та вітри. Не спиняє їх ні сніговія, ні дощ, ні мряки, ні курява шляху.

І йдуть і йдуть...

Коли перший знеможеться, упаде в поході, прапор ні на хвилю не похилиться. Підхопляє його другий і несе і так само високо.

Ґренадири суспільної армії...
Хорунжі народнього прапору...
Вожди життєвого бою нації.

Неодин з них поранить ногу об каміння на шляху, неодин спотикнеться на вибоїну дороги — але ж задивлені в далеку ціль!..

Мозолі в них як оріхи, на руках і в душі. На руках від держака хоругви — на душі від нетерпеливих вигуків рідної товпи.

— Чому так?!..
— Чому так повільно?!..
— Чому так довго?!..
— Чому вони, а не хтось інший?:

І йдуть і йдуть і падають один за одним, як зорі в осінну ніч і гаснуть, як свічі на вівтарі.

Падають, гаснуть, бо нема бою без жертв, а наш бій тяжкий, вічнічний: то Берестечко, то Жовті Води, то Львів, то Чортків.

І не від того тремтить душа народу.

Але тремтить, чи ті, які на зміну їм у перші ряди вступлять, чи матимуть бістре око і дужу силу, чи йтимуть рівним, твердим кроком, один за одним — довгий ряд. Чи прапор так само високо здіймати буде над головами своїх і чужих і ніколи не схилиться й на мить.

А ґренадири йдуть...

Посивілі у боях, закалені на злидні, нечутні на рани від чужих і від... своїх.

Ідуть, прапор несуть і падають.

Один з них нині впав.

Галактіон Чіпка.

— **Справлення помилки.** В попередньому (216) числі „Діла", в статті **„З українського життя за океаном"**, зложено помилково заголовок першої замітки: зам. „Нова перемога церковної пісні" має бути: „Нова перемога **української** пісні", що зрештою ясно виходить зі змісту.

ВЛОМ ДО РЕДАКЦІЇ „ДІЛА".

В ночі з суботи на неділю невідомі „фахівці" дістались до льокалю Редакції „Діла" та перевели ґрунтовну „ревізію" у всіх бюрках і шафах. Яким чином ці вломники дістались до будинку „Просвіти" — не знаємо, але до льокалю „Діла" дістались правдоподібно через вікно від подвіря (це вікно виходить на галерію), в якому розтяли залізні крати. Приглянувшись докладно наслідкам маніпуляцій „ревізорів", тобто усім повідкриваним бюркам і шафам разом з порозкиданими актами (в Адміністрації), паперами та манускриптами (в Редакції), набрали ми пересвідчення, що влом мав не грабіжницький, але радше політичний характер. „Ревізори" шукали інтензивно за якимись актами. Та видно, що бажаного не найшли, бо досі ми не ствердили недостачі ні одного манускрипту.

ВЛОМ ДО Т-ВА „ПРОСВІТА"

27. IX. в часі похорону бл. п. Голови Т-ва „Просвіта" Михайла Галущинського невідомі справники відкривши фронтові двері до канцелярії „Просвіта", викроїли стіну каси і забрали дрібну готівку. Відійшли незамічені. Поліція веде слідство.

АРЕШТУВАЛИ ВБИВНИКІВ ПОС. ГОЛУВКА?

ПАТ повідомляє, що в звязку зі слідством в справі вбивства пос. Голувка поліція арештувала Ілля Бутрина та Льва Крисська, членів ОУН. Оба є тепер у слідчім арешті.

Бутрин це 22-літній гімн. абс., родом із Порудя (пов. Яворів). Рік тому Бутрина окр. військовий суд у Познані засудив на 18 міс. тюрми за дезерцію. Кари тієї він не відсидів, бо втік ескорті з поїзду, як його везли з Познаня до Городка Яг., де його мали переслухувати в справі обвинувачення за саботаж. З того часу шукали його стежними листами.

Лев Крисько, 25-літній, родом із Унятич (пов. Дрогобич) був слухачем політехніки в Данцігу.

Крім згаданих двох арештували ще й інших у звязку з нападом на почту в Трускавці.

У звязку з нападом на почту в Трускавці пропрядовий „Курер Польскі" повідомляє, що „керовники терористичної акції найшли шлях до поріпної переписки із закордоном, вихіснуючи для цього часть льокального почтового апарату під загрозою терору. Акцію цю тепер уже слідча влада опанувала зовсім".

ВИСЛА ВИЛИЛА.

В ночі з 26. на 27. ц. м. прибрала несподівано Висла й вилила в сандомірському повіті та залила чотири громади. Досі повінь залила 19 сіл і 5.000 моргів землі. Шкоди виносять 5 тис. золотих.

ДОПЛАТА ВІД ЗАЛІЗНИЧИХ БІЛЕТІВ — НА БЕЗРОБІТНИХ.

Польська міністерська рада ухвалила, що від особових білетів, багажових квітів і вагонових посилок платитиметься доплату для скріплення фонду безробітних. Доплати братимуть від 1. жовтня 1931 р. до 15. квітня 1932. Доплата виноситиме 10 сот. від кожних початих 10 зол. ціни білету, за виключенням білетів, яких ціна не перевищає 2 зол.; 50 сот. від кожної багажової посилки і 1.50 зол. від кожної вагонової посилки.

ЗДЕМОЛЮВАЛИ РЕДАКЦІЮ „РУЛЬ".

До редакції і щоденника рос. еміграції в Берліні „Руль" вдерлося 26. ц. м. 12 одягнено волигнених людей та здемолювали бюра. Розбили шафи та машини до писання, поперетинали телефонічні дроти, порозсипали з бюрок шуфляд і полиць усі папері. В редакції була лише служниця. Як напасники прийшли, вона втекла. Поліція веде слідство. Подібний напад на цю редакцію був уже тому 3 роки.

СНІГ В ІТАЛІЇ.

Із усієї Італії приходять вісти про циклонни й обірвання хмари. В Тосканії біля Фльоренції впав сніг.

З усієї північної Італії приходять вісти про холод. У деяких місцевостях на підгірі впав обильний сніг. У Генуї падав сніг. Температура впала до ÷ 1°

З судової салі.

ПРИСУД У РОЗПРАВІ МИГУЛА Й ТОВ.

У суботу около 10. год. веч. закінчилася перед львівським судом присяглих розправа проти Мигула й тов. обвинувачених у підпалах і приналежности до УВО.

Присяглим суддям поставили 17 питань, 8 про держ. зраду, 4 про підпал у банді, а 5 питань за звичайний підпал.

На основі вердикту присяглих обв. Мигул дістав за держ. зраду 10 літ тюрми, Левицький за держ. зраду 8 літ, Лампіка 6 літ, Паланицький за держ. зраду 3 роки, Лампіка за держ. зраду 3 роки. Пец за підпал 3 роки. Кухту й Сокіла увільнили.

СПОРТ.

ЛІҐОВІ ЗМАГАННЯ.

Львів. Лехія—Висла 2:0 (1:0).
Краків. Погонь—Краковія 1:1 (1:1).
Варшава. Варта—Польонія 2:0 (2:0).
Варшава. Чорні—Варшав'янка 2:0 (2:0)
Лодзь. ЛКС—Гарбарня 1:0 (1:0).

ЗА ВХІД ДО ЛІҐИ.

Станиславів. 22. пп.(Сєдльце)-Ревера 6:1 (2:1)
Лодзь. ЛТСҐ—Ґріф (Торунь) 2:1 (1:1).
Познань. Леґія—Скра (Варшава) 2:1 (1:0).
Вильно. 82. пп. (Берестя)—1. пп. лег. 2:1 (1:1)

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Львів. Олд Бой—Україна 3:1 (3:1). Ворота для України здобув Магоцький І. Судював п. Земан.

ЗА ВХІД ДО А-КЛЯСИ.

Станиславів. Білий Орел—Гірка 2:2.

ЗА ВХІД ДО Б-КЛЯСИ.

Станиславів. Адміра—Бистриця 4:2.

Дописи.

ТЕРЕБОВЛЯ. *(Початок шк. року в тут. гімназії. — Концерт в Гумниськах. — Концерт духовних пісень в Іванівці. — Академія в честь Маркіяна Шашкевича в Хмелівці. — Самоосвітня праця студентів. — Збірка на українського студента. — Кооперативний збут безрог.)* Шкільний рік в тутешній гімназії розпочався під знаком редукцій серед учителів. У першу чергу зредукували одинокого на цілу гімназію учителя укра-

івця, редукуючи рівночасно до половини години релігії греко-катол. катехитові. Таким чином у гімназії, в якій є около 80 учеників українців, не буде ні одного професора українця. — Культурно-освітній рух в повіті починає після жнив оживати. І так 23. серпня ц. р. влаштувала читальня „Просвіти“ в Гумниськах концерт, присвячений памяти Шевченка. Студент Іван Гаврилюк завдав собі багато праці, вишколюючи 4 хори (мужеський, жіночий, мішаний і діточий). Особливо гарне враження на присутніх зробив діточий хор. Промову про життя і творчість поета виголосив Володимир Гаврилюк. У часі перерв пригравала дута орхестра з Могильниці. Гарне враження полишила у присутніх декламація „Гамалії“ п. Понятишина в супроводі мужеського хору. Публики зійшлося чимало. Прибула теребовельська інтелігенція на чолі з о. кан. Стефаном Мохнацьким. Концерт ушанував своєю приявністю також місцевий дідич граф Йосиф Козібродський. Треба підчеркнути, що культурно-освітнє життя в селі Гумниськах заповідає гарний розвій. А все те завдяки місцевому пароховi і його синам та кільком свідомим селянам. Крім того є в селі кредитова кооператива, яка теж гарно розвивається. Вкінці треба згадати, що заходом читальні в Гумниськах відбувся дня 6. вересня ц. р. великий народній фестин, з якого дохід призначено на докінчення будови читальняного дому. — Того самого дня (23. серпня ц. р.) був ще концерт духовних пісень в селі Іванівка й академія у честь Маркіяна Шашкевича в селі Хмелівка, підготована проф. Олексишином. Дохід призначено на викуп Маркіянової гори. — У найближчу неділю, тобто 30. серпня, відбувся районовий фестин в Будзанові. Його варто згадати тому, що це перший прояв в такому місті, яке досі спало і не можна було його розбудити. Причиною занеаду була недостача проводу, особливо інтелігентного. Аж в минулому році осів у місті адвокат д-р Староселець і лікар д-р Шкварок, основано кооперативний склеп і життя почало прозябати. Починає вже наладнуватися співпраця між інтелігенцією і місцевими міщанами. До повної гармонійної співпраці ще далеко і ще треба попрацювати, та добрі завдатки вже є. Великою перешкодою є відсутність дому, в якому примістилисяб українські установи. Теперішній провід поставив собі за ціль купити площу і збирати фонди на будову дому. Дохід з фестину в сумі 965 зол. є завязком такого будівельного фонду. — Того самого дня відбувся в Слобідці Струсівській концерт хору з Гумниськ під проводом п. Івана Гаврилюка. — Знова в Могильниці дав аматорський гурток, зложений переважно зі студентів, які перебували на вакаціях, представлення „Хмара“. — Як продовження самоосвітньої праці серед членів Секції Молоді виголошено дальші реферати. А саме: 25. серпня ц. р. реферував студ. Сташків Мирослав Володимир головний твір Дмитра Донцова. Зновуж абсольвент медицини Олег Мохнацький прочитав реферат про українське народництво на основі праці Карла Коберського. — Збірку на українського студента в теребовельськім повіті вже переведено. На 44 місцевости обнято 26, а це тому, що деякі студенти не доручили потрібних до вироблення дозволів знимок. Всеж таки збірковий апарат, завдяки енерґійному голові Секції Молоді п. Сташковому, був значно ліпший, як попередніх років. Треба надіятися, що в найближчому році збірковий апарат обійме всі села. Скільки зібрано, покищо не знати, бо ще деякі збірщики не звернули збіркових лист. — На економічному фронті варто відмітити відрадне явище, що ПСК дальше продовжає експорт свиней. Дня 10. IX. ц. р. заладовано до фабрики беконів дальшого пів ваґона. Та, на жаль, наші хлібороби не хочуть зрозуміти користей з кооперативного збуту і не привозять безрог в потрібній скількости.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нечинний.

Театр Ріжнородностей:
Понеділок 28. вересня год. 7·30 веч. „Коли вернешся?“.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Наречена з льотерії“ (Джанета Мекдональд).

ЛЕВ: „Мін-Той“ (Торговля живим товаром у Китаю.)

МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Веселий поручник“ (Моріс Шевальє.)

МІРАЖ: „Ґрафиня Парижа“.

ОАЗА: Звукова фільма „Король прошаків“.

ПАЛЯС: Звукова фільма „Чар танга“.

ПАН: „Індійська гробниця“.

ПАСАЖ: „Атака цепелінів на Льондон“ (Підтяті крила) й додатки.

СОНЦЕ: „Під прапором кохання“ і 2-актова комедія.

СТИЛЕВЕ: „Два серця“, (Люіс Вольгайм) „Клюб бездітних“.

ХИМЕРА: „Жінка, яка ніколи не забудеться“ (Ліль Даговер, Іван Петрович).

УЦХА: „Шалений їздець“, „Жінка з бруку“ (Люпе Велез).

Програма радіо.

Понеділок 28. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 18·30 „Чим є Бетовен?“ Е. Мішке. 20·00 Тріо Бетовена (на 2 обої і вальт.). **Липськ** (259,3) 21·00 Симфонія II Бетовена (симф. орх.) **Моравська Острава** (263,4) 16·00 Концерт радіоорх. **Братислава** (278,8) 18·00 Камеральна музика. **Вроцлав** (325) 16·00 Фортеп. музика (Шуман, Ґріґ). 18·55 Конц. радіоорх. 20·30 „Марта“, оп. Фльотова. 21·40 Симф. Т. Дворжака. **Штрасбург** (345,2) 20·30—22·30 Камеральна музика (Бетовен, Марчелльо, Брамс) **Букарешт** (394,2) 21·00 Камер. музика (тріо Брамса). 22·15 Легка румунська музика. **Соттенс** (403,8) 20·55 Сучасна французька музика. **Берлін** (419) 18·05 Студентська дискусія. 19·35 Вечір танця. 22·15 „Світова кріза перед Союзом Народів“. **Харків** (426) 15·00, 20·00 Концерт. **Рим** (441,2) 21·00 Концерт людової музики. **Беромінстер** (459,4) 18·30 Азійська музика. **Відень** (516,4) 20·00 Арії з опер Верді. **Рига** (524,5) 19·03 Скандинавська музика. 21·30—22·00 Російський хор. **Мінхен** (532,9) 21·10 Давна камеральна музика. **Будапешт** (550,5) 20·40 Концерт радіоорх. Циганська музика. **Любляна** (575,8) 18·30—20·00 Концерт сальон. квінт. **Ленінград** (1000) 18·30 Літературно-музичний вечір. **Калюндборг** (1153,8) 22·05—23·15 Данська музика й поезія.

Вівторок 29. вересня 1931.

Кенігсберг (217,1) 19·20 Орґановий речитааль. **Липськ** (259,3) 16·30 Симфонічні вальси. **Братислава** (278,8) 21·00 Концерт радіоорх. **Бреслав** (325) 20·35 Смичковий квартет Гайдна. **Брно** (341,7) 19·30 Концерт. **Штрасбург** (345,2) 20·30 Концерт радіоорх. **Штутґарт** (360,1) 21·00 Калейдоскоп. **Гамбург** (372,2) 22·30 Tutti frutti. **Берлін** (419) 19·20 Ваґнерівський вечір. **Харків** (426) 15·00, 20·00 Концерт. **Стокгольм** (435,4) 20·00 Вечір Беха. 22·00 Скрипковий речитааль. **Прага** (486,2) 21·00 Концерт радіоорх. **Міляно** (501,8) 21·00 Симф. конц. **Брукселя** (508,5) 20·00 Вечір Мендельзона. **Відень** (516,4) 20·35 Симф. концерт. 21·00 Танкова музика **Рига** (524,5) 19·03 Вечір Бетовена. **Будапешт** (550,5) 18·45 Циганська музика. 19·30 „Фальстаф“, оп. Верді. **Ленінград** (1000) 16·30 Музика Брамса і Шумана. **Ослько** (1071,4) 20·00 Концерт. **Москва** (1481) 18·15, 19·30 Концерт. 20·30 Відчит.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Понеділок, 28. вересня 1931.

Львів (380,7) 11.58 Астр. час. 12.10 15.10, 16.00, 17.10 Музика з грам. плит. 13.10, 14.50 Комунікати. 15.25 „Біг на впростець“, відчит. 15.45 Комунікаційний огляд. 16.50 Літерат. гутірка. 17.35 „Пр [illegible] логічність і нельогічність“, д-р Айдукевич. 18.00 Легка музика з кав. „Гастрономія“. 19.00 Всячина. 19.20 „Наукові підстави спорту“, відчит. 19.40 Почтова скринька. 19.55—20.10 Комунікати 20.15 „Звукова фільма“, інж. Знанецкі. 20.30 „Тоска“, опера Пучінія, з грам. плит 22.15—22.45 Комунікати. 22.50—24.00 Легка і танкова музика з Варшави.

Вівторок 29. вересня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Астрон. час. 12·10, 16·00, 17·10 і 19·40 Музика з грамоф. плит. 13·10, 14·50 Комунікати. 15·10 Почт. скринька для дітей. 15·28 Шестий том писань Пілсудського 15·45 Летунський куток. 16·50 Як рахують первісні народи? проф. Вільтош. 17·35 До Бесарабії, д-р Залуський. 18·00 Пополуд. концерт. 19·00 Всячина. 19·20, 19·55, 20·10 Комунікати. 20·15 Популярний концерт. 22·00 Коли западе віч“, фейл. 22·30 Комунікат. 22·35—24·00 Легка і танкова музика.

Середа 30. вересня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Астрон. час. 12·10, 16·30 Музика з грам плит. 13·10, 14·50 Комунікати. 15·25 Огляд найновіших видань. 16·00 Програма для дітей. 16·50 Радіохроніка. 17·10 „Зїзд звізд“, фейл 17·35 Відчит 18·00 Концерт з Варшави. 19·00 Всячина. 19·20, 19·40, 19·55—20·10 Комунікати. 20·15 Музична гутірка. 20·30 Тр з Берліна, Европейський концерт. 23·00—24·00 Музика з Варшави

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

У ПЕРШІ РОКОВИНИ смерти бл. п. сотника **ЮЛІЯНА ГОЛОВІНСЬКОГО** відбудеться дня 30. вересня ц. р. в год. 7·15 рано в церкві св. Юра панахида, на яку знайомих і другів запрошує — **Родина.**

— **Український Наддніпрянський Театр Дир. М. Карабіневича.**
СТОПНІЦА:
28/IX. „Аза“.
29/IX „Гриць“.
31/IX „Маруся Богуславка“.
1/X „Вій“.
2/X „Воскресення“.
Театр у скорім часі **обїде Галичину і Волинь з найновішим репертуаром:** „Сорочинський Ярмарок“, „Бар-Кохба“, і „Ленін“.

Український театр під адм. проводом І. Волощука.
ЯРОСЛАВ:
28. IX. Хмара.
29. IX. Ой не ходи Грицю.
ПЕРЕВОРСК:
30. IX. Хмара.
1. X. Ой не ходи Грицю.
2. X. Циганка Аза.
З Переворска у своїм турне вступить театр на 2 вистави до Перемишля. Репертуар буде оголошений в часописах.

Торговельна Школа Т-ва „Просвіта“ у Львові, вул. Корняктів 1. приймає до кінця вересня ВПИСИ на: 1) Однорічний Торговельний Курс для абсольвентів (-ок) VI кляс середніх шкіл; 2) Однорічний Курс для абітурієнтів (-ок) середніх шкіл. — **Управа.** 556 1—3

На „Рідну Школу“ зложила Вп Філія „Просвіти“ в Тернополі 100 зол. замість вінка на могилу бл. п Михайла Галущинського. — Вп. Жертводавцям складає щиру подяку **Головна Управа.**

На українськім матуральнім ґімназійнім курсі „Знання“ наука вже почалася. Бажаючих користати проситься негайно вписуватися, щоби не тратити часу. Вільні місця ще є! 515 3—3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5 — З провінції просимо репарації присилати почтою. — Старомодні жіночі годинники, переробляємо на ручні. 130

ФАБРИКА ЕЛЕКТРИЧНИХ ЛЯМП і металевих виробів „GALWANJA“, Жулінського 11 а. — Тел. 20-54 — Ціни фабричні. 30 33—?

ЛЕКЦІЇ ФРАНЦ. Й АНҐЛ. МОВИ, збірні й поодинокі, починає 1. жовтня дипльом. учителька. — Зголошення: „Ізмараґд“, Костюшка 5. 529 3—3

ВИНАЙМ помешкань, купно та продаж реальностей залагодить Вам найскоріше перше українське бюро посередництва „Космос“, Львів, вул. Академічна 24. І. п. 535 3—3

У ВІДНІ вдова по адвокаті поручає гарні великі кімнати з цілим удержанням для студенток (-тів). Ціна залежна від числа зголошень. За більшим зголошенням знижка до 23 дол. місячно на всім готовім. — Адр.: О. Левицька, Wien 8 B., Josefstädterstr. 73/6. 549 2—2

АБСОЛЬВЕНТ ҐІМНАЗ. шукає лекції з обсягу ґімназійних кляс. — Ласкаві зголошення прошу слати до Адм „Діла“ під: „Солідний“. 554 2—2

ПРИЙМУ хлопця на практику до електричного заведення. — Маріян Корчовський, Львів, Терціярська 8. 557

ІНСТРУКТОРА до хлопця VI. кл. ґімн приймy. — Лесьова, Богданівка 83.

ПАРОХ у Клювинцях, почта Хоростків, потребує учителя до приватиста III. ґімназ. кляси. — Умовини листовно. 559

МУЗИКАЛІЯ. „Засумуй Трембіто“ сольоспів, „Легкі твори“ ч. 3. Безкоровайного на фортепян, по 1 зол. 469 5—5

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Лікар загального шпиталю
Д-р П. Цимбалістий
повернув — орд. від 14—16·30
Львів, вул. 29. Листопада 114.
Тел. 63—93.
Пересвітлювання лучами Рентгена.
560 1—?

Оголошення.
Звичайні Загальні Збори
Кружка „Р. Ш.“ в Перемишлі
відбудуться
дня 3. жовтня 1931 р. в домівці читальні „Просвіта“ в год. 5-тій вечором
з таким денним порядком:
1) Отворення Зборів.
2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
3) Звіт Старшини Кружка „Р. Ш.“.
4) Звіт Контрольної Комісії з внесенням на звільнення Старшини.
5) Вибір делеґатів на Заг. Зїзд „Р. Ш.“
6) Вибір Старшини.
7) Внески і запити.
В разі недостачі відповідного числа членів, вимаганого до правосильности ухвал, відбудуться Загальні Збори без огляду на число приявних членів того самого дня в год. 6-тій веч. з тим самим денним порядком.
555 **Старшина Кружка.**

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО“!

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА **ТРИКОТАРНЯ**
КАТРІ ВЕНЬҐЕР
ЛЬВІВ, вул. КОСЦЮШКА ч. 3. партер.
Виконує замовлення на всякі трикотарські вироби і перерібки по дешевих цінах з краєвої і заграничної волічки — Робота солідна, товар першої якости.
514 3—5

ВСЕ ПОПЕРЕДУ!
Солідна будова.
Тревале строєння
Гарний тон.
Легка гра.
Це прикмети, якими відзначаються
ПЯНІНА
Фабрики **Й. КЕРНТОПФ і Син А. С.**
Догідні умовини сплати.
Фабричний склад:
Львів, пл Марійська ч. 5.
(Марійська Ґалерія). Тел. 56—65.
На складі великий вибір нових пянін від зол. 2.200—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.